

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 1To/121/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1514010746
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 11. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Magdaléna Blažová
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2015:1514010746.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Bratislave, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Magdalény Blažovej a členov senátu JUDr. Ivety Zelenayovej a JUDr. Danice Veselovskej, v trestnej veci obžalovaného G. J. pre prečin krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. f), ods. 3 písm. b) Trestného zákona a iné, o odvolaní prokurátora Okresnej prokuratúry Bratislava V proti rozsudku Okresného súdu Bratislava V sp.zn. 2T/81/2014 zo dňa 30. 06. 2014, na verejnom zasadnutí konanom dňa 25. 11. 2015 takto

r o z h o d o l :

Podľa § 321 ods. 1 písm. d), ods. 2 Trestného poriadku z r u š u j e sa napadnutý rozsudok vo výroku o treste a spôsobe jeho výkonu.

Podľa § 322 ods. 3 Trestného poriadku sa obžalovanému

G. J., nar. XX. XX. XXXX v X., trvale bytom U. XX, X.,

u k l a d á

podľa § 212 ods. 3 Trestného zákona s použitím § 38 ods. 4, § 36 písm. l), § 37 písm. h), písm. m), § 42 ods. 1, § 41 ods. 1 Trestného zákona súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 16 (šestnásť) mesiacov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b) Trestného zákona sa pre výkon trestu odňatia slobody zaraďuje do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 42 ods. 2 Trestného zákona sa zrušujú výroky o treste

- rozsudku Okresného súdu Bratislava V sp.zn. 7T/98/2014 zo dňa 28. 04. 2015, právoplatný dňa 28. 05. 2015,
- trestného rozkazu Okresného súdu Bratislava II sp.zn. 4T/38/2015 zo dňa 10. 03. 2015, právoplatný dňa 25. 03. 2015,
- trestného rozkazu Okresného súdu Bratislava II sp.zn. 0T/22/2015 zo dňa 23. 01. 2015, právoplatný dňa 23. 01. 2015

ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tieto výroky obsahovo nadväzujúce, pokiaľ vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

Podľa § 62 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona s poukazom na § 42 ods. 2 Trestného zákona trest zákazu pobytu v obvode Mestskej časti Bratislava - Petržalka vo výmere 2 (dva) roky.

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom súd prvého stupňa uznal obžalovaného G. J. vinným zo spáchania prečinu krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. f), ods. 3 písm. b) Trestného zákona v jednočinnom súbehu s prečinom poškodzovania cudzej veci podľa § 245 ods. 1 Trestného zákona na tom skutkovom základe, že

dňa 22. 05. 2014 v čase od 13:20 hod. do 13:40 hod. v Bratislave na B. V. č. XX, na terase v predajni „T. U.“, odcudzil počas riadnych otváracích hodín z regálov 11 ks plechoviek zn. Redbull v celkovej hodnote 56,65 € tým spôsobom, že si ich vložil do batohu, ktorý mal so sebou, a prešiel cez pokladničnú zónu bez zaplatenia, kde ho pracovníčka predajne vyzvala, aby ukázal obsah batohu, načo sa začal s pracovníčkou predajne o batoh naťahovať, a batoh jej z rúk vytrhol a rozbehol sa k skleneným dverám, ktoré medzičasom ďalšia predavačka uzamkla, pričom G. J. v snahe ujsť tieto dvere poškodil tým spôsobom, že ako do nich kopal a udieral, ich vytlačil z vodiacej koľajnice a rozbil sklenenú výplň, a následne z miesta činu ušiel, čím spôsobil spoločnosti J. R.C. s.r.o., Bratislava, IČO: XXXXXXXX, krádežou škodu vo výške 56,65 € a poškodením dverí škodu vo výške 759,39 €, a G. J. sa takého konania dopustil napriek tomu, že bol v posledných dvanástich mesiacoch za obdobný čin postihnutý, nakoľko dňa 16. 04. 2014 v Bratislave na Stavbárskej ulici odcudzil 5 ks kovových rohoží, za čo bol postihnutý blokovou pokutou, č. bloku XXXXXXXX vo výške 30 €, nezaplatenou na mieste, a G. J. sa takéhoto konania dopustil napriek tomu, že bol v posledných dvadsiatich štyroch mesiacoch odsúdený za prečin krádeže podľa §212 ods. 2 písm. f) Trestného zákona trestným rozkazom Okresného súdu Bratislava II, sp. zn. OT/81/2013 zo dňa 25. 02. 2013, právoplatným dňa 25. 02. 2013.

Za to bol obžalovanému súdom prvého stupňa podľa § 212 ods. 3 Trestného zákona s použitím § 42 ods. 1, § 38 ods. 2, § 36 písm. l), § 37 písm. l) Trestného zákona uložený súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 14 mesiacov, pre výkon ktorého súd obžalovaného podľa § 48 ods. 2 písm. b) Trestného zákona zaradil do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia. Zároveň súd podľa § 42 ods. 2 Trestného zákona zrušil výrok o treste rozsudku Okresného súdu Bratislava V sp.zn. 7T/98/2014 zo dňa 28. 04. 2015 ako aj všetky ďalšie nadväzujúce rozhodnutia, ktoré zrušením stratili podklad. Podľa § 287 ods. 1 Trestného poriadku bol obžalovaný zaviazaný nahradiť poškodenej spoločnosti škodu vo výške 759,39 €.

Proti tomuto rozsudku podal v zákonnej lehote dňa 02. 07. 2015 prokurátor odvolanie smerujúce proti výroku o treste, ktoré písomne odôvodnil podaním doručeným súdu dňa 10. 09. 2015. Dôvodí, že odhliadnuc od skutočnosti, že je rozsudok okresného súdu sp. zn. 2T 81/2014 je odôvodnený stručne a nie je zrejmé, akými právnymi úvahami sa súd spravoval, aké okolnosti vzal za dokázané a či vyhodnotil pohľadujúce a priťažujúce okolnosti, je to práve osoba obžalovaného a jeho predchádzajúci život a odsúdenia, ktoré odôvodňujú konštatovanie o neprimerane miernom treste uloženom mu rozsudkom. Obžalovaný G. J. bol doposiaľ 9x súdne trestaný, z toho 7x pre prečin krádeže podľa §212 Trestného zákona, teda ide zjavne o špeciálneho recidivistu. Trestnú činnosť pácha v podstate kontinuálne od roku 2006 do roku 2015. Zároveň prokurátor poukazuje na skutočnosť, že bol ukladaný trest súhrnný vo vzťahu k rozsudku Okresného súdu Bratislava V sp.zn. 7T/98/2014 zo dňa 28. 04. 2015, kde bol obžalovanému uložený trest odňatia slobody vo výmere 12 mesiacov nepodmienečne, je teda zjavné, že pre prečin krádeže mu de facto boli uložené len 2 mesiace odňatia slobody, čo sa javí ako extrémne mierne vzhľadom na osobu páchatel'a a jeho predchádzajúce odsúdenia. Z vyššie uvedených skutočností sa javí rozhodnutie samosudcu Okresného súdu Bratislava V spočívajúce v uložení súhrnného nepodmienečného trestu odňatia slobody v trvaní 14 mesiacov špeciálnemu recidivistovi ako neprimerane mierne a nedôvodné. Zároveň súd pri ukladaní trestu neposúdil riadne pohľadujúce a priťažujúce okolnosti, kedy napriek tomu, že bol ukladaný súhrnný trest ako aj skutočnosť, že spáchal obžalovaný Roman J. prečin krádeže podľa §212 odsek 2 písm. f), ods. 3 písm. b) Trestného zákona a prečin poškodzovania cudzej veci podľa § 245 ods. 1 Trestného zákona, za čo bol aj uznaný vinným, nebolo toto jeho konanie posúdené aj podľa §37 písm. h) Trestného zákona, teda v danom prípade by prevažovali následne priťažujúce okolnosti, a jeho konanie by bolo posudzované podľa §38 ods. 3 Trestného zákona. Na základe uvedených skutočností prokurátor navrhol, aby Krajský súd v Bratislave sám rozhodol vo veci podľa § 322 ods. 3 Trestného poriadku a uznal obžalovaného G. J. vinným pre žalovaný skutok, a to pre prečin krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. f), ods. 3 písm. b) Trestného zákona a uložil mu podľa § 212 ods. 3 Trestného zákona s použitím § 38 ods. 2, § 36 písm. l), § 37 písm. m), § 42 ods. 1 Trestného zákona súhrnný trest odňatia slobody vo výmere aspoň 24 mesiacov, a pre jeho výkon ho zaradil podľa § 48 ods. 2 písm. b) Trestného zákona do ústavu na výkon trestu so stredným

stupňom stráženia, za súčasného zrušenie výroku o treste rozsudku Okresného súdu Bratislava V sp.zn. 7T/98/2014 a nadväzujúcich rozhodnutí.

Obžalovaný a obhajca nevyužili právo vyjadriť sa k odvolaniu prokurátora, ktoré im bolo v súlade s § 314 Trestného poriadku doručené.

Zástupkyňa krajskej prokuratúry na verejnom zasadnutí odvolacieho súdu zotrvala na podanom odvolaní a v plnej miere sa pridŕžavala písomne podaného odvolania. Navrhla zrušiť napadnutý rozsudok a uložiť obžalovanému súhrnný trest odňatia slobody v zmysle návrhu okresnej prokuratúry.

Obhajca obžalovaného navrhol odvolanie okresného prokurátora ako nedôvodné zamietnuť, pretože zastával názor, že trest, ktorý bol uložený obžalovanému napadnutým prvostupňovým rozsudkom je správny. Pokiaľ by však krajský súd akceptoval dôvody odvolania okresného prokurátora a uznal by obžalovanému ďalšiu priťažujúcu okolnosť v zmysle ustanovenia § 37 písm. h/ Trestného zákona a ukladal by tak obžalovanému trest v rámci zákonom stanovenej trestnej sadzby podľa § 38 ods. 4 Trestného zákona, navrhol uložiť obžalovanému trest odňatia slobody na spodnej hranici takto upravenej trestnej sadzby vo výmere 16 mesiacov.

Obžalovaný G. J. sa pripojil k prednesu svojho obhajcu.

Krajský súd v Bratislave, ako súd odvolací, primárne konštatoval prípustnosť odvolania (306 ods. 1 Trestného poriadku), a tým absenciu dôvodov na rozhodnutie podľa § 316 ods. 1 alebo ods. 3 Trestného poriadku, preto podľa § 317 ods. 1 Trestného poriadku preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo, riadiac sa pritom zásadou, že na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Trestného poriadku a dospel k záveru, že odvolanie prokurátora je dôvodné, hoci aj z iných dôvodov, než sa uvádza v odvolaní, a tieto dôvody môžu zakladať dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. h) a i) Trestného poriadku.

Podľa § 321 ods. 1 písm. d) Trestného poriadku odvolací súd napadnutý rozsudok zruší aj ak bolo napadnutým rozsudkom porušené ustanovenie Trestného zákona <<http://www.epi.sk/Main/Default.aspx?Template=~/Main/TArticles.ascx&zzsrlnkid=17628562&phContent=~/ZzSR/ShowRule.ascx&RuleId=30279&FragmentId1=0&FragmentId2=0>>.

Podľa § 321 ods. 2 Trestného poriadku ak bolo odvolanie obmedzené podľa § 317 ods. 1 alebo 3, odvolací súd z dôvodu uvedeného v odseku 1 zruší len napadnutý výrok rozsudku. Ak však odvolací súd zruší hoci i len sčasti výrok o vine, zruší vždy súčasne celý výrok o treste, ako aj ďalšie výroky, ktoré majú vo výroku o vine svoj podklad.

Podľa § 322 ods. 3 Trestného poriadku odvolací súd rozhodne sám rozsudkom vo veci, ak možno nové rozhodnutie urobiť na podklade skutkového stavu, ktorý bol v napadnutom rozsudku správne zistený alebo doplnený dôkazmi vykonanými pred odvolacím súdom. V neprospech obžalovaného môže odvolací súd zmeniť napadnutý rozsudok len na základe odvolania prokurátora, ktoré bolo podané v neprospech obžalovaného; vo výroku o náhrade škody tak môže urobiť aj na podklade odvolania poškodeného, ktorý uplatnil nárok na náhradu škody.

Podľa § 2 ods. 10 Trestného poriadku orgány činné v trestnom konaní postupujú tak, aby bol zistený skutkový stav veci, o ktorom nie sú dôvodné pochybnosti, a to v rozsahu nevyhnutnom na ich rozhodnutie. Dôkazy obstarávajú z úradnej povinnosti. Právo obstarávať dôkazy majú aj strany. Orgány činné v trestnom konaní s rovnakou starostlivosťou objasňujú okolnosti svedčiace proti obvinenému, ako aj okolnosti, ktoré svedčia v jeho prospech, a v oboch smeroch vykonávajú dôkazy tak, aby umožnili súdu spravodlivé rozhodnutie.

Odvolací súd po splnení prieskumnej povinnosti zistil, že pred súdom prvého stupňa boli na hlavnom pojednávaní vykonané všetky dostupné a potrebné dôkazy na objasnenie skutkového stavu veci v

súlade s ustanovením § 2 ods. 10 Trestného poriadku, zákonným spôsobom, a tieto okresný súd v otázke viny obžalovaného správne vyhodnotil tak, ako mu to ukladá ustanovenie § 2 ods. 12 Trestného poriadku.

Z predloženého spisového materiálu odvolací súd zistil nasledovné skutočnosti:

Dňa 16. 12. 2014 podal prokurátor na príslušný súd obžalobu na G. J. pre prečin krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. f), ods. 3 písm. b) Trestného zákona v jednočinnom súbehu s prečinom poškodzovania cudzej veci podľa § 245 ods. 1 Trestného zákona na skutkovom základe uvedenom v úvodnej časti tohto odôvodnenia.

Obžalovaný G. J. na hlavnom pojednávaní konanom dňa 30. 06. 2015 učinil vyhlásenie podľa § 257 ods. 1 písm. b) Trestného poriadku, že je vinný a následne kladne odpovedal na otázky uvedené v § 333 ods. 3 písm. c), d), f), g), h) Trestného poriadku. Okresný súd podľa § 257 ods. 7 Trestného poriadku vyhlásenie obžalovaného o vine prijal s tým, že dokazovanie v rozsahu priznania nevykonal, vykonal len dokazovanie vo vzťahu k výroku o treste a náhrade škody.

Okresný súd správne a v súlade so zákonom na základe vyhlásenia o vine uznal obžalovaného vinným zo spáchania prečinu krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. f), ods. 3 písm. b) Trestného zákona na skutkovom základe uvedenom v obžalobe. K uznaniu viny na skutkovom a právnom základe podľa obžaloby došlo po vyhlásení viny a postupe podľa § 257 Trestného poriadku, preto výrok o vine nemôže byť predmetom revízie odvolacím súdom, a táto časť rozsudku nemohla byť a ani nebola odvolaním napadnutá.

Súd prvého stupňa však pochybil v prvom rade v tom, že nesprávne vyhodnotil relevantné právne skutočnosti vo vzťahu k súbehu trestnej činnosti obžalovaného so skutkami, pre ktoré už bol právoplatne odsúdený skoršími rozsudkami. Aj ďalšie pochybenia vo výroku o treste boli takého charakteru, že ich bolo možné pred odvolacím súdom odstrániť na základe dôkazov vykonaných súdom prvého stupňa, preto odvolací súd podľa § 321 ods. 1 písm. d), ods. 2 Trestného poriadku zrušil napadnutý rozsudok vo výroku o treste a spôsobe jeho výkonu a v zmysle § 322 ods. 3 Trestného poriadku rozhodol vo veci sám rozsudkom.

Z listinných dôkazov vykonaných na hlavnom pojednávaní vyplývajú vo vzťahu k výrokom o treste napadnutého rozsudku nasledovné relevantné právne skutočnosti na časovej osi:

22. 05. 2014 - skutok, pre ktorý bola podaná obžaloba

27. 05. 2014 - prečin poškodzovania cudzej veci podľa § 245 ods. 1 Trestného zákona, za ktorý bol obžalovaný neskôr odsúdený trestným rozkazom Okresného súdu Bratislava II sp.zn. 4T/38/2015

27. 09. 2014 - prečin krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. f), ods. 3 písm. b) Trestného zákona, za ktorý bol obžalovaný neskôr odsúdený rozsudkom Okresného súdu Bratislava V sp.zn. 7T/98/2014

20. 01. 2015 - prečin krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. f), ods. 3 písm. b)

Trestného zákona, za ktorý bol obžalovaný neskôr odsúdený trestným rozkazom Okresného súdu Bratislava II sp.zn. 0T/22/2015

Spáchanie týchto trestných činov obžalovaným nebolo z časového hľadiska prerušené vyhlásením žiadneho odsudzujúceho rozhodnutia (doručením trestného rozkazu obvinenému), preto treba konštatovať, že všetky tieto trestné činy spáchal obžalovaný vo viacčinnom súbehu a je potrebné všetky postihnúť uložením jedného - úhrnného trestu. Nakoľko však za 3 z uvedených 4 zbíhajúcich sa trestných činov už bol obžalovaný právoplatne odsúdený, je potrebné v súlade s § 42 ods. 1 Trestného poriadku uložiť mu súhrnný trest za súčasného zrušenia výrokov o treste rozhodnutí postihujúcich zbíhajúcu sa trestnú činnosť.

Súbeh trestnej činnosti obžalovaného bol prerušený dňa 23. 01. 2015, kedy bol obvinenému doručený trestný rozkaz Okresného súdu Bratislava II sp.zn. 0T/22/2015 s totožnými účinkami, ako má vo vzťahu k ukladaniu súhrnného trestu vyhlásenie odsudzujúceho rozsudku. Ak by obžalovaný spáchal ďalšie trestné činy po tomto dátume, jednalo by sa o recidívu, a bolo by potrebné postihovať ich ďalším výrokom o treste. K takejto situácii však u obžalovaného G. J. nedošlo.

Za daných okolností bolo potrebné obžalovanému uložiť súhrnný trest odňatia slobody za súčasného zrušenia výrokov o treste uvedených súdnych rozhodnutí a nadväzujúcich rozhodnutí, ktoré týmto stratili podklad, a to podľa § 42 ods. 1 s poukazom na § 41 ods. 1 Trestného zákona, nakoľko všetky zbiehajúce sa trestné činy sú prečinmi.

Odvolačný súd v zmysle uvedeného vychádzal podľa § 41 ods. 1 Trestného zákona z trestnej sadzby najprísnejšieho zákonného ustanovenia zbiehajúcej sa trestnej činnosti obžalovaného, ktorým je ustanovenie § 212 ods. 3 Trestného zákona (6 mesiacov až 3 roky). Odvolačný súd v zmysle § 38 ods. 2 Trestného zákona skúmal počet a závažnosť priťažujúcich a poľahčujúcich okolností, kedy odvolacie námietky prokurátora vyhodnotil ako opodstatnené, pretože u obžalovaného sú dané 2 priťažujúce okolnosti, a to že spáchal viac trestných činov - § 37 písm. h) Trestného zákona, a tiež že už bol za trestný čin, ktorý spáchal pred spoločne posudzovanou trestnou činnosťou, odsúdený - § 37 písm. m) Trestného zákona, a to opakovane. Správne súd prvého stupňa priznal obžalovanému poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. l) Trestného zákona. Z uvedeného je zrejmé, že súd prvého stupňa rozhodol v rozpore s ustanovením § 38 ods. 4 Trestného zákona, keď z dôvodu prevahy počtu priťažujúcich okolností nad počtom poľahčujúcich okolností v pomere 2:1 nezvýšil spodnú hranicu trestnej sadzby o jednu tretinu a trest uložil pod spodnou hranicou trestnej sadzby. Uvedeným mechanizmom bolo potrebné ukladať obžalovanému trest v sadzbe 16 mesiacov až 3 roky rešpektujúc ustanovenie § 42 ods. 2 Trestného zákona, podľa ktorého súhrnný trest nesmie byť miernejší než trest uložený skorším rozsudkom.

Trestným rozkazom Okresného súdu Bratislava II sp.zn. 0T/22/2015 zo dňa 23. 01. 2015 bol obžalovaný G. J. uznaný vinným zo spáchania prečinu krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. f), ods. 3 písm. b) Trestného zákona, za čo mu bol uložený trest odňatia slobody vo výmere 12 mesiacov nepodmienečne.

Trestným rozkazom Okresného súdu Bratislava II sp.zn. 4T/38/2015 zo dňa 10. 03. 2015 bol obžalovaný uznaný vinným zo spáchania prečinu poškodzovania cudzej veci podľa § 245 ods. 1 Trestného zákona, za ktorý súd podľa § 44 Trestného zákona upustil od uloženia súhrnného trestu s poukazom na rozsudok Okresného súdu Bratislava II sp.zn. 0T/22/2015.

Rozsudkom Okresného súdu Bratislava V sp.zn. 7T/98/2014 zo dňa 28. 04. 2015 bol obžalovaný G. J. uznaný vinným zo spáchania prečinu krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. f), ods. 3 písm. b) Trestného zákona, za čo mu bol uložený súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 13 mesiacov nepodmienečne za súčasného zrušenia výroku o treste trestného rozkazu Okresného súdu Bratislava II sp.zn. 0T/22/2015 a nadväzujúcich rozhodnutí.

Z týchto súdnych rozhodnutí vyplýva, že súhrnný trest ukladaný obžalovanému nesmie byť miernejší ako 13 mesiacov, avšak musí tiež byť v zákonnej trestnej sadzbe so spodnou hranicou 16 mesiacov. Pri úvahách o výmere trestu odvolací súd dospel k záveru, že vzhľadom na následky trestného činu spočívajúce v škode a ostatné okolnosti prípadu postačí na naplnenie účelu trestu vyjadreného v § 34 ods. 1 Trestného zákona postihnutie obžalovaného súhrnným trestom odňatia slobody na spodnej hranici zákonnej sadzby. Trest odňatia slobody vo výmere 16 mesiacov nepodmienečne zohľadňuje i možnosti nápravy obžalovaného a korešponduje so závažnosťou jeho trestnej činnosti.

Odvolačný súd prevzal do svojho rozhodnutia výrok napadnutého rozsudku o zaradení obžalovaného do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia podľa § 48 ods. 2 písm. b) Trestného zákona, nakoľko pred spáchaním spoločne posudzovanej trestnej činnosti bol obžalovaný v posledných desiatich rokoch vo výkone trestu odňatia slobody pre úmyselný trestný čin.

Nadväzujúc na vymenovanie relevantných právnych skutočností uvedených vyššie v tomto rozhodnutí odvolací súd podľa § 42 ods. 2 Trestného zákona zrušil výroky o treste rozhodnutí, ktorými bol obžalovaný odsúdený za trestnú činnosť spáchanú v súbehu s aktuálne prejednávanej skutkom, t.j. rozsudku Okresného súdu Bratislava V sp.zn. 7T/98/2014 zo dňa 28. 04. 2015, trestného rozkazu Okresného súdu Bratislava II sp.zn. 4T/38/2015 zo dňa 10. 03. 2015 a trestného rozkazu Okresného súdu Bratislava II sp.zn. 0T/22/2015 zo dňa 23. 01. 2015, a tiež prevzal výrok rozsudku Okresného súdu Bratislava V sp.zn. 7T/98/2014, ktorým bol obžalovanému podľa § 62 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona uložený trest zákazu pobytu v obvode Mestskej časti Bratislava - Petržalka vo výmere 2 roky.

Odvolací súd nepreskúmal správnosť výroku o náhrade škody, ktorým bol obžalovaný podľa § 287 ods. 1 Trestného poriadku zaviazaný k náhrade škody vo výške 759,39 € poškodenej spoločnosti, nakoľko tento odvolaním nebol napadnutý, preto tento výrok zostal rozhodnutím odvolacieho súdu nedotknutý.

Na základe uvedených skutočností odvolací súd v rámci prieskumnej povinnosti podľa § 321 ods. 1 písm. d), ods. 2 Trestného poriadku zrušil napadnutý rozsudok vo výroku o treste a spôsobe jeho výkonu a sám vo veci rozhodol rozsudkom.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustný riadny opravný prostriedok.